

2007. július 12., csütörtök

P6_TA(2007)0356

A kohéziós politika szerepe és hatékonysága a különbségek csökkentése tekintetében az EU legszegényebb régióiban

Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása a kohéziós politika szerepéről és hatékonyságáról a különbségek csökkentése tekintetében az EU legszegényebb régióiban (2006/2176(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 16., cikkére, 87. cikkének (3) bekezdésére, 137., 141., 158. cikkére és 299. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23-i és 24-i lisszaboni, valamint 2001. június 15-i és 16-i göteborgi ülésének következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „Negyedik jelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról” című, 2007. május 30-i közleményére (COM(2007)0273),
- tekintettel a Bizottság „A növekedési és foglalkoztatási stratégia és az európai kohéziós politika reformja – Negyedik helyzetjelentés a kohézióról” című, 2006. június 12-i jelentésére (COM(2006)0281),
- tekintettel a Bizottság „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv” című, 2006. március 1-jei közleményére (COM(2006)0092),
- tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika a növekedés és a foglalkoztatás támogatására: közösségi stratégiai iránymutatások a 2007–2013 közötti időszakra” című, 2005. július 5-i közleményére (COM(2005)0299),
- tekintettel a Bizottság „Harmadik helyzetjelentés a kohézióról: A növekedés, a munkahelyteremtés és a kohézió új partnersége felé” című, 2005. május 17-i közleményére (COM(2005)0192)
- tekintettel a Bizottság „A legkülső régiók megerősített partnersége” című, 2004. május 26-i közleményére (COM(2004)0343),
- tekintettel a Bizottság „A nők és férfiak esélyegyenlőségének valamennyi közösségi politikába és tevékenységbe történő beépítése” című, 1996. február 21-i közleményére (COM(1996)0067),
- tekintettel a Számvevőszék „Az 1. és a 3. célkitűzés 1994. és 1999. közötti programjainak utólagos értékeléséről (strukturális alapok)” című 10/2006. sz. különjelentésére ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0241/2007),

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o. Helyesbítés kiadva: HL L 239., 2006.9.1., 248. o.

⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ HL C 302., 2006.12.12., 1. o.

2007. július 12., csütörtök

- A. mivel az EK-Szerződés 158. cikke magában foglalja, hogy a Közösség célja a harmonikus fejlődés elősegítése, valamint a különböző régiók fejlettségi szintje közötti különbségek és legkedvezőtlenebb helyzetben lévő régiók elmaradottságának csökkentése a gazdasági növekedés fokozása által;
- B. mivel a legszegényebb uniós régiók a kohéziós politika konvergencia-célkitűzése alá eső régiók, amelyeknek az egy főre eső GDP-je kevesebb, mint a teljes EU egy főre eső átlagolt GDP-jének 75%-a;
- C. mivel a kohézió koncepciója nem kapott pontos meghatározást, és mivel az számos, az uniós régiókban a harmonikus gazdasági, szociális és területi fejlődést elősegítő tevékenységet takar;
- D. mivel „A jövőbeni bővítések következményei a kohéziós politika hatékonysága tekintetében” című, 2007. április 24-én elfogadott állásfoglalásának⁽¹⁾ következtetései között szerepel, hogy a kohéziós politika jelenlegi finanszírozási szerkezetét felül kell vizsgálni a jövőbeli bővítésekre tekintettel; mivel az állásfoglalás azt is javasolja, hogy a regionális versenyképesség és a területi együttműködés finanszírozását erőteljesebben kell összpontosítani a regionális gazdaságok és az európai fontosságú infrastruktúra integrációjára, illetve annak elősegítésére, hogy a régiók képesek legyenek megfelelően kezelni a globalizációt és a demográfiai változásokat;
- E. mivel az Európai Unió egyik alapelve a szolidaritás elve, amely az Unió regionális fejlődésének egyenlőtlenségeit hivatott csökkenteni;
- F. mivel az uniós kohéziós politika a mai napig hatékonyan járult hozzá a korábbi kohéziós országok (Írország, Görögország, Portugália és Spanyolország) fejlődéséhez, még akkor is, ha néhány régióban továbbra is jelentős fejlesztési elmaradások vannak, és mivel a legszegényebb régiók konvergenciájára gyakorolt hatása az EU egészének jólétéhez járult hozzá;
- G. mivel a kohéziós politika célja a tagállamok és a régiók gazdasági életképességének megalapozása, és ezáltal a külső segítségre való rászorultságuk megszüntetése, bár a strukturális támogatásokhoz való hozzájutás időbeli korlátozásoktól mentes;
- H. mivel nem állnak rendelkezésre részletes információk és rangsort felállító összehasonlító tanulmányok a Strukturális Alapokból részesülő régiók előrehaladásáról;
- I. mivel a kibővített, 27 tagállamból álló EU lakossága immár közel 493 millióra növekedett⁽²⁾, amelynek körülbelül 30%-a⁽³⁾ a konvergencia-célkitűzésben jelenleg szereplő 100 régió valamelyikében él, és mivel a 27 tagú EU-ban a GDP tekintetében a régiók közötti eltérések jelenleg lényegesen nagyobbak, mint a 15 tagú EU-ban voltak, így az egy főre eső átlagos GDP az átlagos uniós GDP 24%-ától (Délkelet-Románia) 303%-áig terjed (Belső-London);
- J. mivel a 27 tagú EU-ban a konvergencia-célkitűzésben szereplő legszegényebb régiók alapvetően az új tagállamokban vannak, ahol a kohéziós politika alkalmazása csak a közelmúltban kezdődött el, és ezért lehetetlen értékelni annak sikerességét a különbségek csökkentése tekintetében;
- K. mivel a legszegényebb tagállamokban a gazdasági fejlődés aránytalanul oszlik el és jellemzően a városi térségek köré összpontosul, ugyanakkor ezekben az országokban a lakosság jelentős része a vidéki térségekben él;
- L. mivel az alapvető infrastruktúra hiánya, a közszolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférés és a munkanélküliség miatt gazdaságilag elmaradott régiók lakossága más régiókéénál nagyobb iramban csökken, ez pedig aláássa a valódi fejlődés biztosítására irányuló képességüket;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0130.

⁽²⁾ 492 852 386. Forrás: Eurostat/US Census Bureau.

⁽³⁾ Forrás: Eurostat, Fókuszban a statisztika – gazdaság és pénzügyek (Statistics in Focus – Economy and Finance) 2006/17.

2007. július 12., csütörtök

- M. mivel az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése a Közösség számára a legtávolabbi régiók vonatkozásában politikáinak kiigazítását, illetve különleges és specifikus intézkedések alkalmazását írja elő, tekintettel e régiók jellegzetes helyzetére, amelyek közül a legtöbb az EU legszegényebb régiói közé tartozik, ami egy olyan tényező, amely súlyosan hátráltatja fejlődésüket a strukturális és a földrajzi hátrányok együttes és hosszan tartó hatásai miatt;
- N. mivel a 2004–2006-os időszakban néhány új tagállamban a kohéziós politika alá kerülő legszegényebb régiókban a támogatások felvétele alacsony szintű volt;
- O. mivel a strukturális támogatás sikeres megvalósítása – amire szükség van ahhoz, hogy a legszegényebb régiók jelentős gazdasági növekedése biztosítható legyen, ami által fokozatosan elérhetik a fejlettebb régiókat az egy főre eső GDP tekintetében – szoros koordinációt igényel a helyi, regionális, nemzeti és közösségi szintű hatóságok között;
- P. mivel a pénzeszközök odaítélésének ténye önmagában nem garantálja a megfelelő felhasználást, illetve mivel a szegény régiók hatóságai gyakran nem rendelkeznek a szükséges képességekkel, tapasztalatokkal és saját forrásokkal azon kohéziós pénzeszközök teljes felhasználására, amelyekre jogosultak;
- Q. mivel az egyes régiók gazdasági elmaradottságának számos oka van, és mivel a legszegényebb uniós régiók legfőképp a kiegyensúlyozott fenntartható fejlődéshez és a további befektetésekhez szükséges alapvető infrastruktúrát, valamint az oktatáshoz, az élethosszig tartó tanuláshoz és az innovációhoz szükséges megfelelő humán erőforrásokat és ösztönzőket nélkülözik;
- R. mivel az elindulást segítő magántőke, kockázati tőke, forgó pénzeszközök és a mikrohiteltek lényeges szerepet játszanak mint a vállalkozások, az innováció, valamint a munkahelyteremtés ösztönzői;
- S. mivel a társadalmi kirekesztés és a rendkívül nagyarányú hosszú távú munkanélküliség különösen jellemzőek a legszegényebb régiókban, különösképpen a nők, az idősek, a fogyatékkal élők körében és a sebezhető etnikai csoportokban;
- T. mivel az alapvető állampolgári jogok magukba foglalják a nők és férfiak szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést, az egyenlő munkaerőpiaci lehetőségeket, valamint az oktatáshoz, a kultúrához, az egészségügyi és a szociális szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést;
1. határozott intézkedések megtételét sürgeti a legszegényebb régiók legsürgetőbb fejlődési elmaradottságainak csökkentése érdekében, valamint különösképpen megjegyzi, hogy azon új tagállamoknak, amelyek 2004 óta váltak a kohéziós politika által érintett területekké, folyamatos intézményi, adminisztrációs és gazdasági nehézségeik miatt speciális támogatásra van szükségük;
  2. hangsúlyozza az EU-15-ök kohéziós országaiban végbement történelmi fejlődés elemzésének jelentőségét, felhívja a Bizottságot, hogy az érintett tagállamokkal, régióikkal és más érdekelt felekkel együttműködve világosan emelje ki egyrészt a növekedésteremtő intézkedéseket a sikeres régiókban (mint például Írországbán), másrészt a meglévő fő akadályokat az elmaradott régiókban, hogy azok ne jelenjenek meg ismételt az új tagállamok régióiban;
  3. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét azon régiók helyzetére, amelyek annak ellenére, hogy az EU-15-ök legszegényebb régiói, továbbá annak ellenére, hogy a fejlődési mutatójuk nem javult, csupán statisztikai okokból már nem számítanak a 27 tagú EU legszegényebb régiói közé; javasolja, hogy vegyék figyelembe e régiók jellegzetes helyzetét;

2007. július 12., csütörtök

4. álláspontja szerint a pénzeszközök felhasználásával kapcsolatos problémák fontos és súlyos gondot jelentenek, különösen az új tagállamok esetében, amelyek számára – a projektek végrehajtásával járó eljárási nehézségek és időkorlátozások miatt – nehézséget jelent a bonyolult kohéziós politikai előírásoknak való megfelelés, és amely tagállamok gyakran nem rendelkeznek elegendő saját forrással, (magán vagy állami) tőkével a közösségi támogatások előfinanszírozásához, aminek eredményeképpen a potenciális kedvezményezettek képtelenek azon pénzeszközök megszerzésére vagy akár igénylésére, amelyeket eredményesen tudnának felhasználni;
5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy néhány régióban a közösségi segítségnyújtás nem megfelelően célzott, ami ahhoz vezet, hogy a régiók helyzete a sokéves támogatás ellenére sem javul, a közösségi forrásokat pedig elpazarolják;
6. javasolja, hogy az uniós kohéziós politika megfelelő módon vegye figyelembe a legszegényebb régiók igényeinek sokszínűségét, ennek megfelelően igazítsák a segítségnyújtást a régiók jellegzetességeihez és egyedi feltételeihez és biztosítsák az általuk nyújtott lehetőségek teljes kihasználását olyan projektek végrehajtása céljából, amelyek maradandó eredményeket hoznak és tényleges fejlődést eredményeznek a területfejlesztési terveket és egyéb közösségi politikák alapján;
7. ajánlja, hogy a közösségi kohéziós politikát különleges és specifikus intézkedések révén igazítsák megfelelően a legtávolabbi régiókhoz, ahogy erre a 299. cikk (2) bekezdése is felhív; támogassa az EU által alkalmazott, legtávolabbi régiókat segítő stratégiát, és felhívja a Bizottságot a meghirdetett „szorosabb partnerség” lényegének mihamarabbi, részletes kifejtésére, különös tekintettel a legtávolabbi régiók versenyképességének javítására és a szélesebb szomszédsággal kapcsolatos cselekvési tervére;
8. javasolja, hogy a legszegényebb régiókban a gazdasági növekedés, a további befektetések és a kiegyensúlyozott fenntartható fejlődés fokozása céljából a régiók és a tagállamok olyan projekteket részesítsenek előnyben, amelyeknek célja, hogy a régiókat megközelíthetőbbé tegyék az alapvető infrastruktúra biztosítása által, különösen a közlekedés, valamint az információs és telekommunikációs technológia területén, megfelelően figyelembe véve az ilyen projektek szociális és környezeti hatásait;
9. felhívja a tagállamokat, valamint a regionális és a helyi hatóságokat a kiegyensúlyozott fejlődés szükségességének megfelelő figyelembe vételére a regionális fejlesztési programok megalkotása során; úgy véli, hogy különösen fontos a városi térségek különleges igényeinek megfelelő városi politika útján történő figyelembevétele, amely magába foglalja a „szegény lakónegyedek” lakáspolitikáját, valamint egy megfelelő várospolitika folytatása;
10. úgy véli, hogy különösen fontos lenne a kohéziós politikában nagyobb hatáskört biztosítani a városoknak, hogy azok a városi térségek specifikus igényeire partnerségben tudjanak reagálni; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben aknázzák ki az integrált fejlesztési tervekben rejlő lehetőségeket ott, ahol a kohéziós politika közvetlenül kapcsolódhat a várostervezéshez;
11. arra bátorítja a tagállamokat, hogy a legszegényebb régiók természeti és kulturális erőforrásainak kiemelésével tegyék vonzóbbá e régiókat a befektetők számára a hagyományos gazdasági tevékenységek fejlesztése érdekében, ugyanakkor előmozdítva a városi és a vidéki területek kiegyenlített fejlődését; ennek megfelelően sürgeti a Bizottságot, hogy jobban összpontosítson az Európa elszigetelt és lemaradó régióiban még mindig meglévő egyedi képességek és hagyományok megőrzéséért tett intézkedések azonosítására és támogatására;
12. üdvözli, hogy a 2007–2013 közötti időszakban a kohéziós politika a Közösség innovációs képességének fejlesztésére fog összpontosítani; megjegyzi, hogy e célkitűzésnek a legszegényebb régiókra is vonatkoznia kell; különösen hangsúlyozza a régiókon és a tagállamokon belüli, illetve azok közötti technológiai különbségek csökkentésének fontosságát a technológiai együttműködési hálózatok támogatásán keresztül;

2007. július 12., csütörtök

13. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kohéziós politika bármifajta értékelésének egy fejlettebb innovatív kohéziós politika kialakításához kell vezetnie a jövőben bővülő Unióban, függetlenül e bővülés irányától vagy mértékétől; emlékeztet arra, hogy kiemelten kell kezelni a városi térségek körüli regionális kritikus tömeg és más regionális klaszterek kialakulásának támogatására irányuló új területfejlesztési koncepciókat és konkrét elképzeléseket; emlékeztet továbbá egy differenciált szemléletmód alkalmazásának szükségességére az egyes régiók szükségleteihez igazított strukturális támogatások felhasználása terén;

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat olyan projektek támogatására, melyek növelik a régiók képességét új technológiák kidolgozására és meghonosítására, különösen olyanokéra, amelyek a környezetvédelemhez és a természeti erőforrások jobb kihasználásához kapcsolódnak, valamint az alacsonyabb energiafogyasztáson és a megújuló energiák felhasználásán alapuló modellek terjesztését is magukba foglalják, így a régiók mintát tudjanak kidolgozni a környezetvédelmi innováció terén anélkül, hogy a más régiók által tapasztalt negatív, nem fenntartható fejlődési jelenségekkel a saját fejlődésük során szembekerülnének;

15. hangsúlyozza az EU kohéziós politikájával összefüggésben a területi (határokon átnyúló, nemzetek és régiók közötti) együttműködés jelentőségét egy kiegyensúlyozott fejlődés előmozdítása érdekében; ennek érdekében bátorít regionális és ágazati együttműködési hálózatok létrehozására, melyek a legszegényebb régiókat is magukban foglalják;

16. bátorítja a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat a legszegényebb régiókban a vállalkozások támogatására a befektetőkre irányuló gazdasági és szociális ösztönzők integrált rendszerén keresztül, és felhívja a figyelmet a közigazgatási eljárások jelentős egyszerűsítésének szükségességére, különösen az új gazdasági tevékenységek elindításával, illetve a már meglévők kiterjesztésével kapcsolatban;

17. arra bátorítja a tagállamokat, hogy ösztönözze a vállalkozási kedvet az iskolákban, és támogassa a jövő vállalkozóit kinevelő olyan képzési programokat, amelyek különösen a fiatalokat, a nőket, az időseket és a társadalmi elszigeteltségnek kitett kisebbségeket célozzák meg;

18. üdvözli az olyan új eszközöket, mint a mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források (Jeremie) és a városi térségekbe irányuló fenntartható beruházások közös európai támogatása (Jessica); mindenesetre megjegyzi, hogy ezek az eszközök megkésve érkeztek ahhoz, hogy teljesen kiaknázhatók legyenek, és mind helyi, mind regionális szinten még mindig nagyon kevesen tudnak az ezekben rejlő lehetőségekről; megjegyzi, hogy a tagállamokban sürgős szükség van az ilyen eszközök lehető legszélesebb körű terjesztésére és alkalmazására, valamint arra hogy azokat az aktuális helyzetnek megfelelően alkalmazzák a tagállamokban, figyelembe véve a potenciális kedvezményezettek valódi szükségleteit, és tényleges kapacitásukat ezen eszközök felhasználására;

19. felhívja a Bizottságot, hogy egy megfelelő képzési program kidolgozása révén fokozza a tagállamoknak és a régióknak nyújtott technikai segítségnyújtás terén tett erőfeszítéseit; üdvözli az európai régiók beruházásait támogató közös programra (Jaspers) irányuló kezdeményezést, amely a nagy projektek megvalósításához nyújt segítséget;

20. üdvözli a nemrégiben bemutatott „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezést, és az abban kifejezett kötelezettségvállalást az olyan bevált gyakorlatok terjesztésére, amelyek a múltban egyértelműen pozitív hatást gyakoroltak és hozzájárultak a gazdasági fejlődéshez; ennek megfelelően kéri a Bizottságot arra, hogy biztosítsa a legszegényebb régiók bevonását a bevált gyakorlatok cseréjének rendszerébe, valamint arra, hogy ezzel egyidejűleg minden hivatalos nyelven tegye elérhetővé e bevált gyakorlatokat egy nyilvános weboldalon;

21. a tagállamokat a magán- és közzféra közötti partnerségek (PPP-k) létrehozására bátorítja, mivel ez a magántőke regionális fejlesztési projektek támogatásába való bevonásának hatékony módja; ezzel összefüggésben egyszerű és átlátható szabályozás kialakítását javasolja az ilyen partnerségek felállításával kapcsolatban, tekintve azok állami pénzügyekre gyakorolt hosszú távú hatását;

2007. július 12., csütörtök

22. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen erőfeszítéseket közérthetőbb irányelvek, szabályok és iránymutatók megalkotása érdekében a téves értelmezések elkerülése és a programok végrehajtásának megkönnyítése céljából;

23. a tagállamokat és a közösségi intézményeket a támogatások felhasználását ellenőrző eljárások szigorítására és az eljárások további egyszerűsítésére bátorítja a pénzeszközök átlátható és hatékony kiosztásának és a kedvezményezettekhez való problémamentes eljuttatásának biztosítása céljából; ezzel kapcsolatban javasolja továbbá az egységes kapcsolattartási pont elvének teljes hasznosítását és az alapok felhasználása ellenőrzésének szigorítását; arra biztatja továbbá a tagállamokat, hogy feleljenek meg az európai átláthatósági kezdeményezésnek, valamint tegyenek eleget az irányító hatóságként rájuk ruházott azon kötelezettségnek, hogy a kedvezményezettek listáját, a műveletek nevét és a műveletekre kiosztott közfinanszírozás összegét – az 1083/2006/EK tanácsi rendeletet végrehajtó 1828/2006/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdés d) pontjában meghatározottak szerint – elektronikus vagy más módon történő közzétételükre;

24. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a pénzeszközök helyes irányítását célzó, hatékony politikai, technikai és adminisztratív koordinációt és a partnerség elvének való tényleges megfelelést; aggodalmát fejezi ki a legszegényebb régiókban a megfelelően működő koordinációs és partnerségi mechanizmusok hiánya miatt;

25. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét arra, hogy a kiegyensúlyozott fejlődés biztosítása érdekében összhangot kell teremteni a gazdasági, szociális és környezeti szempontok között a gazdasági elmara-dottság okainak elemzése alapján, különös figyelemmel a munkanélküliségre és az alapját képező struktúrákra, különösen a legszegényebb régiókban;

26. hangsúlyozza, hogy a munkanélküliségi ráta a legszegényebb uniós régiók némelyikében meghaladja a 20%-ot; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a munkanélküliség a különösen legszegényebb régiókat érinti, és továbbra is magasabb a nők és a társadalmi kirekesztésnek kitett kisebbségek körében, mint a férfiak között; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak támogatást a munkaerőpiacon a nők számára, illetve, hogy egyenlítsék ki a fizetésbeli különbségeket a nők és a férfiak között; felhívja továbbá a figyelmet a roma népesség nagyon sajátos helyzetére, amely a hosszú távú munkanélküliség problémája miatt kritikus;

27. hangsúlyozza az Európai Szociális Alap megfelelő felhasználásának szükségességét a legszegényebb régiókban a humántőkébe való befektetés során azáltal, hogy jobb képzési feltételeket és fokozatosan növekvő képzési szinteket biztosítanak különösen a fiatalok, a nők és az idősek, valamint a társadalmi kirekesztésnek kitett kisebbségek számára, valamint azáltal, hogy befektetnek a kapcsolódó tevékenységekbe és az elhelyezkedési lehetőségeket javító megfelelő támogató, közösségi és gondozási szolgáltatásokba;

28. hangsúlyozza, hogy a nők és a férfiak közötti egyenlő feltételeket az uniós kohéziós politika körébe tartozó projektek kialakításának és végrehajtásának valamennyi fázisában elő kell segíteni;

29. megjegyzi, hogy 2007 a mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség európai éve, és felhívja a Bizottságot, illetve a tagállamokat, hogy az összes közösségi programban támogassák a nemek közötti egyenlőségre felhívó projekteket, különösen azokat, amelyek hatással vannak a gazdasági és a szociális kohézióra;

30. felhívja a Bizottságot, hogy lássa el folyamatosan a Parlamentet a legszegényebb régiókban élő nők és férfiak helyzetére vonatkozó megbízható statisztikai elemzésekkel, és így tegye lehetővé a kohéziós politika valamennyi társadalmi csoport életkörülményeinek javulására gyakorolt hatásának ellenőrzését;

31. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze a kohéziós politika értékelésére szolgáló rendszert, valamint, hogy dolgozzon ki olyan új eszközöket a regionális fejlődés mérésére, amelyek nem csupán a GDP-n, hanem más mutatókon, így a munkanélküliségi rátán, valamint más mennyiségi és minőségi mutatókon is alapszanak, és eközben javítsa a vásárlóerő-paritások számításának módszerét, nevezetesen inkább a regionális, mint a nemzeti mutatók alakulásának figyelembevételével;

⁽¹⁾ HL L 371., 2006.12.27., 1. o. Helyesbítés kiadva a HL L 45., 2007.2.15., 3. o.

2007. július 12., csütörtök

32. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen lássa el a Parlamentet naprakész, megbízható és összehasonlítható statisztikákkal, amelyek lehetővé teszik számára a legszegényebb régiókban végbemenő fejlődés pontos értékelését;
33. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a kohéziós politika hatásait, valamint a közösségi költségvetésről szóló, 2009-es féldícs értékelésben és a gazdasági és szociális kohézióról szóló következő jelentésben tekintse át a közösségi politikákból származó nemkívánatos következmények valamennyi okát a 2007–2013-as időszakban a kohéziós politika lehető legnagyobb hatékonyságának biztosítása érdekében;
34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2007)0357

Az iraki menekültek humanitárius helyzete

Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása az iraki menekültek humanitárius helyzetéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi védelemre szoruló emberek jogairól szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az iraki helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2007. február 15-i, az iraki menekültek humanitárius helyzetéről szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a menekültek jogállásával kapcsolatos 1951-es ENSZ egyezményre (menekültügyi egyezmény) és a menekültek jogállásával kapcsolatos 1967-es ENSZ-jegyzőkönyvre,
- tekintettel az ENSZ menekültügyi főbiztosának (UNHCR) 2007. február 7-i sürgős felszólítására, amelyben azt kéri, hogy fokozzák az iraki menekülteket befogadó országok nemzetközi támogatását; tekintettel az Irakról szóló, 2007. április 17–18-i genfi nemzetközi konferenciára, amelynek célja az volt, hogy felhívja a figyelmet Irak és a régió humanitárius szükségleteinek mértékére; tekintettel az UNHCR 2007. június 5-i felhívására, amelyben kéri, hogy valamennyi határ maradjon nyitva a védelemre szorulóknak előtt; tekintettel az UNHCR Irakon kívül rekedt irakiak visszatéréséről és nemzetközi védelmének szükségességéről szóló, 2006. december 18-i véleményére, valamint az iraki helyzetre adandó válaszhoz fűzött 2007. január 8-i kiegészítő felhívására,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának az országon belül lakóhelyük elhagyására kényszerültekért felelős különmegbízottja által az országon belül lakóhelyük elhagyására kényszerített személyekkel kapcsolatosan 1998. február 11-én kiadott irányelvekre,
- tekintettel a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ („jogosultsági irányelv”),
- tekintettel az Európai Közösség és tagállamai által a menekültügy és a bevándorlás terén elfogadott határozatokra,
- mivel az iraki menedékkérők részéről benyújtott kérelmek száma 2007 első felében megkétszereződött a korábbi év hasonló időszakához képest,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0056.

⁽²⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.